

**UCHWAŁA Nr ...
Rady Miejskiej w Dobrzanach
z dnia**

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Dobrzanach

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r., poz. 662) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), uchwala się, co następuje:

§ 1. Skargę na działalność kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Dobrzanach uznaje się za bezzasadną.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Dobrzanach do zawiadomienia Skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

W dniu 20.05.2026 r. do Rady Miejskiej w Dobrzanach wpłynęła skarga na niewłaściwie działania Ośrodka Pomocy Społecznej w Dobrzanach (dalej „OPS”).

Z uwagi na to, że z prawnego punktu widzenia skarga taka jest skargą na kierownika OPS, zgodnie z art. 229 pkt 3 *ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego* została przekazana do rozpatrzenia do Rady Miejskiej. Nawet jeśli podmiot skarżący nie wymienił z imienia i nazwiska kierownika OPS, rozstrzygającym jest przedmiot tej skargi i prawna struktura OPS. Skarga na działania (zaniechania) samej jednostki jest zatem w tym przypadku skargą na kierownika OPS, który odpowiada za całokształt działań (zaniechań) kierowanej przez siebie jednostki.

Skarga została przekazana celem rozpatrzenia do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, która przeanalizowała sprawę i po uzyskaniu szczegółowych, zarówno ustnych, jak i pisemnych wyjaśnień od kierownika OPS, uznała skargę za bezzasadną.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego zdarzeń dotyczących braku wezwania pogotowia ratunkowego Komisja ustaliła, że zdarzenie miało miejsce w niedzielę, która jest dla pracowników OPS dniem wolnym od pracy. Usługi opiekuńcze świadczone są wyłącznie w dni robocze, a OPS nie jest instytucją zapewniającą całodobową opiekę. Mimo to, opiekunka w swoim czasie prywatnym udała się do podopiecznej, podjęła czynności sprawdzające (pomiar ciśnienia) i doprowadziła do wezwania pogotowia ratunkowego w ciągu 18 minut od pierwszego telefonu Skarżącego. Działanie to wykraczało poza jej obowiązki służbowe i świadczyło o szczególnej trosce o podopieczną, a nie o jakimkolwiek zaniechaniu.

Jeśli chodzi o zarzut narażenia podopiecznej na straty materialne (podejrzanie kradzieży renty podopiecznej), ustalono, że opiekunka nie posiada kluczy do mieszkania podopiecznej i nie miała obowiązku pilnowania jej podczas snu czy po odjeździe służb medycznych. Podopieczna po interwencji pogotowia była przytomna i została pouczone o konieczności zamknięcia drzwi. Ponadto, kwestia rzekomej kradzieży jest obecnie przedmiotem odrębnego postępowania prowadzonego przez Policję, a w gestii stosownych organów jest prawidłowe rozstrzygnięcie tej sprawy.

W kwestii zarzutu braku selekcji u podopiecznej produktów spożywczych, kierownik OPS wyjaśniła, że określony w decyzji administracyjnej zakres usług opiekuńczych obejmuje podawanie leków, dostarczanie obiadów oraz robienie zakupów, ale nie obejmuje sortowania produktów w lodówce, czy przygotowywania wszystkich posiłków. Z ustaleń wynika, że podopieczna jest osobą mobilną, samodzielnie robi zakupy i przygotowuje posiłki, a opiekunka nie może bez wyraźnego zlecenia ingerować w prywatne zasoby żywnościowe podopiecznej, która nie jest ubezwłasnowolniona.

Odnosząc się do zarzutów proceduralnych (art. 10 kpa), Komisja podziela stanowisko OPS, że w postępowaniu skargowym prowadzonym na podstawie art. 227-240 kpa nie wydaje się decyzji administracyjnej, w związku z czym przepis art. 10 kpa o czynnym udziale strony w każdym stadium postępowania nie ma w tym przypadku zastosowania. Skarżący został prawidłowo zawiadomiony o sposobie załatwienia skargi. Ponadto podnoszone przez Skarżącego twierdzenia, jakoby opiekunka była funkcjonariuszem publicznym lub pracownikiem socjalnym, są błędne. Funkcja opiekunki jest funkcją usługową i nie podlega rygorom prawnym przypisanym funkcjonariuszom publicznym. Katalog funkcji zaliczających się do funkcjonariuszy publicznych reguluje art. 115 §13 Kodeksu karnego i jest to katalog zamknięty. Natomiast wykształcenie, zadania oraz status pracownika socjalnego reguluje art. 116 i art. 119 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej. Nie są to stanowiska tożsame. Również pojęcie „interwencji kryzysowej”, którą w skardze przywołuje Skarżący, nie ma tu zastosowania. Reguluje to art. 47 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, zgodnie z którym „interwencja kryzysowa” stanowi zespół interdyscyplinarnych działań podejmowanych na rzecz osób i rodzin będących w stanie kryzysu.

W świetle zgromadzonych dowodów i uzyskanych wyjaśnień, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji stwierdza, że kierownik OPS oraz jego pracownicy dopełnili wszelkich ciężących na nich obowiązków wynikających z przyznanego zakresu pomocy. Działania opiekunki, zwłaszcza te podjęte w dniu wolnym od pracy, zasługują raczej na aprobatę, a nie na krytykę. W związku z powyższym, brak jest jednocześnie jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia roszczeń Skarżącego o zawarcie ugody i wypłatę zadośćuczynienia.

Mając powyższe na uwadze Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rekomenduje podjęcie uchwały w proponowanym brzemieniu.

„Opiniuje pozytywnie pod
względem prawnym i redakcyjnym”

RADCA PRAWNY

Jacek Maik

